

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Symphorianus adolescens 22. Aug.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

ter tu solus bonorum omnium hæres ex asse
relictus es : ad te omnis terra possessionis no-
stræ respicit : Ad quod puer non sanè pueri-
liter motus: Vobis ergo, inquit, cælum, & mihi *Sapientia*
terra? Non est illa ex æquo facta diuisio. Quo *pueri.*
dicto abeuntibus illis tūc quidem domi cum
patre remansit, sed modico post tempore fra-
tres secutus, nec à patre, nec ab amicis, vlla vi
potuit retineri.

MARTIRIVM S. SYMPHORIANI ADO-

lescentis 22. Aug. Sur. Tom. 4.

AVreliano principe aduersus Christia-
num nomen dirâ persecutionis procel-
lâ excitante, Augustoduni erat Symphorianus
Fausti nobilis viri filius, Christiana familia or-
tus, literis & moribus p̄bè institutus, ita vt pri-
mæ ætatis florentes annos, senum mores & gra- *Puritas*
uitatem præ se ferens, immaculatę mentis syn- *animi.*
ceritate superaret. Is itaq; ætate peradolescens
tantâ virtutum suarū omnibus bonis sp̄fecit,
vt eum cum supernis virtutibus meritorū ha-
bere cōsortium non sine admiratione statue- *Simplicitas*
rent. Illustrabat enim eum cælestis sapientiæ *tas.*
spiritualibus gemmis ornata simplicitas, &
ipse iustum vitæ tramitem tenens, felicitatis gu-
bernaculi moderatione vtens, malè blandien-
tis mundi naufragia vitauit. Per id tempus He-
duorum ciuitas Augustodunum, antiquæ no-
bilitatis titulis & sacrilegæ religionis referta
cæremonijs, errorique seruiens, Berecynthiæ
inprimis Apollinis & Dianæ cultum studio

propensiore complectebatur. Conuenerat
 tum ad Berecynthiæ matris dæmonum pro-
 fanam solennitatem magna populi frequētia,
 Porro Heraclius consularis, ea in vrbe ad per-
 quirendos dissipandosq; Christianos cum pri-
 mis sagax & curiosus residebat. Adfuit & Sym-
 phorianus, & cum statuam Berecynthiæ, quæ
 carpento uehebatur, agminibus stipatam po-
 pulorum, per contemptum adorare nollet,
 publicæ seditionis prætextu comprehensus
 tenetur, & Heraclio consulari offertur: A quo
 interrogatus cur deæ matris effigiem adorare
 noluerit, Christianum se esse respondit, & si-
 mulacra dæmonis nõ solum non adorare, sed
 etiã malleis si permittatur esse confracturum.
 Ego enim, inquit, nunquam statuam hanc ali-
 ud, quam diabolicæ persuasionis infautum
 simulacrũ, & publicæ perditionis dæmonem
 putabo. His auditis Iudex præcipiti furore ex-
 asperatus, iussit eum flagris cæsum à lictoribus
 carceri mancipari. Postea ad certum tempus
 inde productũ, blandimentis & promissis ag-
 greditur. Symphoriane, ait, sacrificia dijs, vt
 summis palatij honoribus perfruaris. Sin re-
 cufas, hodie te, deos testor, inuitus poenis om-
 nibus excruciatum capitali sententiæ subijce-
 re cogor. Cui Martyr: Quid, inquit, refert, si
 vitã quam Christo ex debito soluturi sumus,
 ex voto soluamus? Munera enim vestra fucati
 mellis permista dulcedine, malè credulis mē-
 tib; venena parturiunt. At nostræ opes & di-
 uitiæ

uitiæ semper in Christo sunt, quas nulla vn-
 quã vetustas, nulla temporis diurnitas cor-
 rumpit. Cupiditas vestra, etiam omnia habendo,
 nihil possidet: quandoquidem diabolicis
 obnoxia laqueis, in felicitatis lucris perpetuis vri-
 tur æstibus. Nobis vero nihil in hoc mundo
 aufert humanæ fragilitatis lapsura conditio.
 Gaudia vestra instar vitri ad solis splendorem
 crepatis, dissiliunt. Quicquid finis interimit,
 casus inuoluit, & cum perenni mundi vertigi-
 ne rapax tempus obducit. Solus Deus noster
 beatitudinem sibi vendicat sempiternam, cu-
 ius gloriæ exordium, omnis rerum nescit anti-
 quitas: eiusdemq; perennitatem, nulla ab-
 rumpet series inueterata sæculorum. Hæca-
 liaq; Symphoriano prosequente Iudex furo-
 re concitatus, ait: Symphorianus publici cri-
 minis reus, qui sacris aris nefarijs vocibus in-
 iuriam irrogauit, gladio ultore feriatur. Ea
 prolata sententia cum Christi athleta ducere-
 tur ad mortem, Christi victima futurus, vene-
 rabilis eius mater de muro sedula illum voce
 ita exhortabatur: Nate, nate Symphoriane, me-
 mento Dei viui. Concipe fili, concipe animi
 constantiam. Timere nõ possumus mortem,
 quæ citra dubium perducit ad vitam. Sursum
 fili erecto corde aspice illum qui regnat in ce-
 lis. Hodie tibi nate vita non tollitur sed mu-
 tatur in melius. Et quamuis angustus callis &
 iter durum atq; scrupulosum ærumnas & af-
 flictiones afferat: attamen hæc via est, in qua

percussorem tuū prostratus interficis. Faceſſat igitur metus omnis tormentorū, quando breuiſſimo vitę curriculo propinqua meta finem imponit. Si hodie perduraueris fili, ad cæleſtem gloriam & ſupernam felicitatem felicifſima commutatione migrabis. Ita ergo S. Martyr extra muros eductus, à carnifice cæditur, & inter cæleſtes heroas accenſetur ſuo ſanguine purpuratus.

MARTYRIVM SS. CLAVDII, ASTERII

& Neonis puerorum 23. Auguſtj

Sur. Tom. 4.

A Pud Aegeam urbem, Lyſiæ præſidi pro tribunali ſedēti & Chriſtianos acri examine ad ſupplicia perquirenti oblati fuerunt ab urbis magiſtratu tres pueri, fraterno ſanguine & eximia pietate inter ſe coniuncti. Primus erat Claudius, qui à Præſide dijs ſacrificare iuſſus, animo planè virili & excelſo, nefarium facinus deteſtatus eſt, ſeſq; intrepide ad virgarū iactus obtulit, eaſdemq; cōſtantiffimè pertulit. Tum in eculeo ſuſpenſum flammis torreri iubet, partesq; ex eius calcaneis præciſas illi ſpectandas offerri. Adhęc Claudius, Quiſquis Deum, inquit timet, nec igni nec tormentorum læditur violentia, quin potius patienter pro fide exantlata tormenta, ſalutem victoribus interminatā conciliant. Deinde ne tantillum quidem eo ſupplicio motum vngulis vexari iubet, At ille generoſo pectore præſidi inſul-

tans: